

Ղազարու գրչագիր ժամագրոց համեմատութիւնն հետեւեալ արդիւնքը տուաւ ինձ։ Ասոնց մէջ հնագոյնն է 1284ի գրուածը, որ ունի կանոնս քան յաջորդներն համառօտ ձեւով, եւ զետեղած է յետ իններորդ ժամու աղօթից ու պատարագին, որ է կերակրոյ բնիկ ժամուն։ Իւր բովանդակութիւնն է. այժմեան սաղմօսը՝ «Բարձր առնեմ» (ՃԽԻ). կցորդը՝ «Ողորմած զթած է» . քարոզն՝ «Աղաչեսցուք», եւ աղօթքն՝ «Օրհնեա ֆս. Աստուած մեր» . այս՝ Օրհնութեան բաժինն է։ Իսկ Գոհութենէն ունի. կցորդը՝ «Տէր Յս. լցաք» . սաղմօսը՝ «Տացուք գոհութիւն» (ԼԲ). քարոզը՝ «Գոհացարուք» . եւ աղօթից երկրորդ մասը՝ «Փառք քեզ տէր»։ Հետեւաբար իւր մէջ պակաս են՝ 1, գոհութեան կցորդը՝ «Կերակրիչ եւ ուրախարար» . 2, անոր աղօթից առաջին մասն՝ «Օրհնեալ ես» . 3, մաղթանքը՝ «Զկերողքս» . 4, աւարտական երկու Հայր մերը . 5, հրահանգները՝ որ տպագրութեան զիւտ են (աստ, 173)։ Ասոցմէ 1 եւ 3 կ'երեւին նախ 1408ի օրինակին մէջ, որ մեր հաւաքածոյին երկրորդն է ըստ հնութեան. իսկ 2 և 4՝ 1465ի օրինակին մէջ՝ որ երրորդն է։ Իսկ հետագայ օրինակաց մէկ մասին մէջ անցեր են եւ միւս մասին մէջ ոչ, առանց ժամանակա-